

розрахунків). Підтвердження здійснення оплати є виписка банку по розрахунковому рахунку підприємства.

Видача покупцю зі складу постачальника товарно-матеріальних цінностей здійснюється на підставі документа „Товарно-транспортна накладна”. Вантажі, які надходять на підприємство від постачальників, реєструють у „Журналі обліку вантажів, що надійшли”.

Схематично бухгалтерський облік розрахункових операцій можна відобразити таким чином (рис. 1).

Всі розрахункові операції обліковують на рахунку 63 „Розрахунки з постачальниками і підрядниками”. За кредитом цього рахунку відображається заборгованість за одержані від постачальників та підрядників матеріальні цінності, виконані роботи, надані послуги, а за дебетом — погашення заборгованості внаслідок її оплати, а також списання. Він має субрахунки: 631 „Розрахунки з вітчизняними постачальниками” та 632 „Розрахунки з іноземними постачальниками”.

Рис. 1 Схема бухгалтерського обліку розрахункових відносин

Зауважу, що підприємство може у день здійснювати дуже багато розрахункових операцій з постачальниками та підрядниками. Для того, щоб контролювати заборгованість та своєчасність таких розрахунків потрібно використовувати картки з обліку розрахунків за кожним підприємством і стану розрахунків за ним на кінець звітного періоду. Це дозволить не витратити час бухгалтера на контролювання правильності розрахунків та є передумовою для покращення стану розрахунків з кредиторами і дебіторами.

Для забезпечення належного документального оформлення розрахункових операцій необхідно керуватись затвердженими формами первинних документів. Для покращення аналітичного обліку розрахунків з

постачальниками та підрядниками слід розробити досконалу та зручну систему кодифікації рахунків аналітичного обліку.

Література:

1. Кобилянська О.І Фінансовий облік: Навч. посіб./ О.І. Кобилянська – К.: Знання, 2004.- 473с.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 "Зобов'язання" : затв. Міністерством фінансів України від 31.01.2000 р. № 20 // Все про бухгалтерський облік. – 2009. – № 10(1527). – 51 с.

ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ В АГРАРНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

БІЧЕВІН М. В.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – ст. викладач

Островерх О. В.

Значення транснаціональних корпорацій (ТНК) в широкому сенсі для країн, що розвиваються, з ринковою економікою, країн з перехідною економікою і менш розвинуті країни, зростає протягом останніх 20 років. Поширення глобалізації призвело до виникнення нового набору питань, пов'язаних з ТНК. багато країн раді приходу ТНК на їх ринки, та розглядають прямі іноземні інвестиції як важливе джерело економічного розвитку країни. ТНК можуть грати важливу роль у розвитку шляхом збільшення економічного зростання та сприяння соціальному розвитку [2]. Але з іншого боку, приймаючі країни можуть стати залежними від діяльності ТНК. За своєю природою, прямі іноземні інвестиції є невід'ємною частиною будь яких транснаціональних корпорацій. Щорічно корпорації збільшують свою інвестиційну діяльність для збільшення свого впливу та частки ринку в світі. В сучасному світі всі країни зацікавлені в залученні інвесторів в особи транснаціональних корпорацій на свої ринки.

Дуже важливим для України є створення сприятливого інвестиційного клімату, що стимулюватиме залучення прямих іноземних інвестицій в країну. Також важливо визначити потреби вітчизняної економіки у прямих іноземних інвестиціях за видами економічної діяльності та дослідити фактичний розподіл активів ТНК в Україні [2].

Процеси транснаціоналізації є основою сучасних світогосподарських відносин і сталою

тенденцією розвитку економіки. За умов активізації міжнародної інвестиційної діяльності зростають і основні показники діяльності ТНК, зокрема експорт зарубіжних філій ТНК складає приблизно 1/3 від загальносвітового експорту товарів та послуг, ринкова капіталізація окремих ТНК перевищує 500 млрд дол., а щорічні обсяги продажу становлять 150-200 млрд дол. [1]. Основним засобом впливу ТНК на економіку країни є прямі іноземні інвестиції (ПІІ). За даними ООН, ТНК здійснюють майже 90% ПІІ світу, що посилює економічний потенціал країн, у яких діють дочірні підприємства чи філії ТНК, покращує платіжний баланс, сприяє модернізації економіки та передачі інновацій. Разом з тим діяльність ТНК дає приймаючим країнам не тільки додаткові можливості для економічного зростання і розвитку, але може знижувати рівень економічної незалежності, впливаючи на формування державної політики регулювання ринків та секторів національної економіки, зовнішньоторговельну, фінансову політику тощо.

Міжнародна інвестиційна діяльність має чотири характерні елементи: прибуток - мета інвестування, час - як розмірності процесу відновлення, ризик - як вираження економічного рішення і природи екстра-блоку міжнародних операцій. Реальні способи, через які трейдер може займатися міжнародними інвестиціями:

- будівництва в "вакантному місці" компанії або дочірньої компанії в іншій країні;
- придбання іноземної компанії або злиття з такою фірмою;
- створення спільних підприємств;
- купівля акцій / облігацій зовнішнього ринку;
- надання фінансових кредитів для трейдерів з інших країн;
- підписання міжнародних договорів по лізингу або франчайзингу [2].

У структурі інвестицій в економіку України важливе місце займають прямі іноземні інвестиції. Незважаючи на невелику частку в загальних інвестиціях, вони мають значний вплив на її розвиток.

Аграрний сектор в Україні стає дедалі більш привабливим для інвесторів. У світі спостерігається тенденція до зростання чисельності народонаселення, що збільшує потребу в продукції сільського господарства та у готових продуктах харчування. Україна має сприятливі природно-кліматичні умови, вигідне географічне положення, тому здатна нарощувати обсяги виробництва сільгосппродукції.

Станом на початок 2015 р. загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну становив

43949,4 млрд дол. [4]. США. Протягом січня-вересня обсяги капітальних інвестицій у сільське, лісове та рибне господарство склали понад 17,2 млрд грн.

Україна володіє такими позитивними характеристиками інвестиційного клімату як багатий ресурсний потенціал, висококваліфікована робоча сила і вигідне географічне розташування. Тоді як негативними чинниками розвитку інвестиційної діяльності, за даними Western NIS Enterprise Fund, наведено занадто високий рівень державного втручання в економіку країни, перешкоди адміністративного характеру, недостатність виконання показників приватизації [6].

Враховуючи складність економічної ситуації в країні: загальний обсяг капітальних інвестицій в економіку знизився на 6%, у тому числі у промисловість - на 22,1%. Капітальні інвестиції у галузь сільського господарства зросли на 17,1%, у лісове господарство - на 65,2%, а у рибне господарство - взагалі у 2,3 рази [5].

Збільшилась питома вага інвестицій у галузь сільського господарства у загальних обсягах капітальних інвестицій в економіку України - з 8,2% до 10,7%.

Найбільші Розміри інвестицій зосереджено в харчовій, нафтогазовій і тютюновій галузях. Саме в даних сферах обіг інвестиційних коштів є досить швидким та економічні ризики мінімальними.

Розвиток ТНК і збільшення обсягу прямих іноземних інвестицій в Україні має двояке значення; однак зміни на краще у соціальному, економічному і політичному житті країни, що відбуваються через залучення іноземного капіталу, зменшують свій позитивний вплив на фоні багатьох суміжних негативних наслідків. Тому інвестиційна діяльність ТНК в Україні здійснює як позитивний, так і негативний вплив на економічне життя країни, такі як:

Переваги:

1. ТНК здійснюють фінансування більшості світових інновацій.
2. Розвивається здорова конкуренція між виробниками з різних країн, відбувається запозичення міжнародного досвіду.
3. Здійснюється концентрація капіталу, що дає змогу розширювати виробництво і модернізувати його.
4. ТНК створюють робочі місця, надають якісне соціальне та медичне забезпечення працівникам.
5. Використовуються передові досягнення менеджменту, що значно збільшує продуктивність на таких підприємствах порівняно з вітчизняними, відбувається ріст кваліфікації робітників [7].

Недоліки:

1. Приймаюча країна не отримує відкритого доступу до інноваційних проектів, оскільки основне виробництво зосереджується у материнській країні.

2. Більшість ТНК створюються за рахунок злиття і поглинання вітчизняних підприємств, тому вони не мають достатньої кількості вільних коштів для розвитку виробництва.

3. У більшості випадків модернізація не стосується основних фондів підприємства, а лише покращення властивостей товару і розширення ринків збуту продукції.

4. ТНК нещадно використовують ресурси.

5. Застосовуються застарілі технології.

За своєю природою, прями іноземні інвестиції є невід'ємною частиною будь-яких транснаціональних корпорацій. Щорічно корпорації збільшують свою інвестиційну діяльність для збільшення свого впливу та частки ринку в світі. Якщо Україна реалізує питання покращення інвестиційного клімату, то все більше країн будуть здійснювати інвестиції, що є позитивним явищем. Але позитивні наслідки інвестиційної діяльності ТНК в Україні супроводжуються багатьма негативними тенденціями, такими як нещадне експлуатування ресурсів, відмивання коштів та поглинання вітчизняних менш конкурентоспроможних підприємств. Тому разом із створенням сприятливого інвестиційного клімату для розвитку ТНК, зокрема покращення інфраструктури економіки країни, податкового законодавства, фінансово-кредитних відносин, потрібно також потурбуватись про захист власного виробника.

Література:

1. World investment report 2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf

2. Foreign direct investment - Unabridged Guide [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://ru.scribd.com/doc/117826862/Foreign-direct-investment-Unabridged-Guide>

3. Овчарук М. П. Особливості поширення та впливу ТНК на економіку України / М.П. Овчарук, В. М. Мотриченко // Фінансовий простір. — 2013. — № 3. — С. 61-67

4. Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) з країн світу в економіці України (щоквартальні показники) [Електронний ресурс]. — <http://www.ukrstat.gov.ua>

5. Обсяги капітальних інвестицій у сільське господарство - [Електронний ресурс]. - http://agroua.net/news/news_50774.html

6. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності у 2006 році // Експрес інформація Державного комітету статистики України. — 2007. — № 44. — С. 1-11.

7. Терехов Є.М. Вплив транснаціональних корпорацій на розвиток національних економічних систем / Є.М. Терехов, О.В. Прокопенко // Вісник Сумського державного університету. — 2010. — № 1. — С. 103-113.

8. Овчарук, В. М. Мотриченко // Фінансовий простір. — 2013. — № 3. — С. 61-67

9. Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) з країн світу в економіці України (щоквартальні показники) [Електронний ресурс]. — <http://www.ukrstat.gov.ua>

10. Обсяги капітальних інвестицій у сільське господарство - [Електронний ресурс]. - http://agroua.net/news/news_50774.html

11. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності у 2006 році // Експрес інформація Державного комітету статистики України. — 2007. — № 44. — С. 1-11.

12. Терехов Є.М. Вплив транснаціональних корпорацій на розвиток національних економічних систем / Є.М. Терехов, О.В. Прокопенко // Вісник Сумського державного університету. — 2010. — № 1. — С. 103-113.

СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РИЗИКІВ

БОБРОВ Б. С.

*Харківська державна зооветеринарна академія
Науковий керівник – к.е.н., доцент
Коломієць Н. О.*

У процесі керування інвестиційним ризиком важливим є управління всіма аспектами фінансової діяльності суб'єкта підприємницької діяльності з метою забезпечити найефективнішу реалізацію інвестиційної стратегії підприємництва. Для цього необхідно розв'язати такі основні завдання: забезпечити високий темп економічного розвитку суб'єктів підприємництва шляхом здійснення ефективної інвестиційної діяльності, розширення її обсягів, а також шляхом галузевої, асортиментної та регіональної диверсифікації цієї діяльності; забезпечити мінімізацію інвестиційних ризиків, забезпечити фінансову стабільність і платоспроможність суб'єктів підприємництва у процесі реалізації інвестиційних програм. Визначити можливі варіанти прискорення реалізації інвестиційних програм, оскільки інвестиційна діяльність пов'язана із вкладанням значних фінансових ресурсів, як правило, на тривалий період, то вона може призвести до